

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

15. nedelja med letom

10.7.2016

Leto XV., 26 (786)

JEZUS JE PODOBA NEVIDNEGA BOGA, PRVOROJENEC VSEGA STVARSTVA

Kdo je bil na začetku, preden je kaj nastalo? O nastanku vesolja obstaja veliko teorij, večina od njih postavlja na začetek neko prasnov, polno energije, ki je v določenem trenutku eksplodirala, se razpršila in hkrati imela v sebi moč, da se je začela združevati na nov način. Vse to je do določene mere logično, a ne more dati odgovora glede smisla in urejenosti, kar daje vsemu, kar biva določeno zakonitost. V ozadju mora biti mogočni razum, ki ni neka snov, ampak je oseba, ki s tem, da ustvarja red, daje vsemu nastalemu tudi nek smisel. Ko se je apostol Pavel ubadal s temi vprašanji, ki niso filozofska, ampak praktična, je postavil zanimivo trditev: "Kristus Jezus je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva; v njem je namreč bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospostva, tako vladarstva, kakor oblasti." Ta stavek je čudovit povzetek vsega, kar biva in kar daje našemu življenju neko presežnost. V ozadju ni le neka stroga logika, ampak predvsem ljubezen, ki privlači.

Jezus je podoba nevidnega Boga. Kot človek je bil med nami 33 let z enim samim namenom, da bi nam razkril, kakšen je Bog in kakšne načrte ima s človeštvom. Bog je prvi, na začetku vsega ustvarjenega. Njega ni nihče ustvaril, on pa daje vsemu, kar je ustvaril, še prav posebej človeku, ki naj bi bil krona vsega ustvarjenega, pravi smisel. Za mnoge je ta pripoved pravljica, nekaj, kar se ni zgodilo. Preveč so obremenjeni s stvarmi tega sveta, da ne vidijo, kaj se skriva v ozadju, kar je že na začetku in se bo v polnosti razodelo, ko bomo prestopili prag tega zemeljskega življenja. Jezus je prišel kot človek le zato, da bi nam razkril del te resničnosti, še več, da bi nam s svojim lastnim življenjem pokazal, kaj čaka slehernega človeka. On je kot prvorojenec vsega stvarstva prehodil pred nami vso pot in dokazal, da se s plača sprejeti vse težave in skrbi, s katerimi se vsak dan srečujemo in vztrajati do konca. Gledanje Boga na čaka šele na koncu, onstran tega sveta, v večnosti. To niso neke neuresničljive sanje, ampak resničnost. Jezus nam je s svojim vstajenjem dokazal, da je smrt samo prehod in ne zadnja postaja. Zato z upanjem in vero glejmo na svojo prihodnost, ker se je Jezus poslovil z obljubo: "Grem, da vam pripravim prostor!"

Ko pa je neki popotni Samarijan prišel do njega in ga videl, se mu je v srce zasmilil. Pristopil je k njemu in v njegove rane vлил olja in vina ter jih obvezal; in posádil ga je na svoje živinče, peljal do gostišča in poskrbel zanj. Drugi dan je vzel dva denarja in dal gostilničarju ter rekel: ‚Poskrbi zanj in, kar boš več potrošil, ti jaz nazaj grede povrnem.‘

(Lk 10,1–3.5–6)

Svete maše:

15. NEDELJA MED LETOM 10.7. Sv. Amalija, redovn.	Juršče Trnje Trnje Zagorje	7,30 +Marijan in Marija Glažar, Juršče 72, obletna 8,30 Češčenje SRT 9h +Alojz Perenič, Klenik 20, 30. dan 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 11.7. Sv. Benedikt, opat zavetnik Evrope	Palčje	20h +Marijan Kovač, Palčje 58
Torek 12.7. Sv. Mohor in Fortunat	Klenik	20h +Marija in Jakob Pavlovič, Klenik 6, obletna
Sreda 13.7. Sv. Henrik, cesar	Zagorje	7h V dober namen
Četrtek 14.7. Sv. Kamil de Lellis, d.	Juršče Zagorje	19h Za vse +e Juršče 17, obletna 20h Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 15.7. Sv. Bonaventura, skof	Zagorje	20h +Anton Volk, Knežak 94, obletna
Sobota 16.7. Karmelska Mati Božja	Zagorje	19,30 Spoved 20h +Tomaž Štrancar, dar. Marinka
16. NEDELJA MED LETOM 17.7. Sv. Aleš, spokornik	Trnje Trnje Zagorje Sveta Marjeta	8,30 Češčenje SRT 9h +Marija Smrdelj, Trnje 23, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 17,30 V čast sv. Marjeti za romarje

- **OBLETNICA POSVETITVE ŽUPNIJSKE CERKVE SV. TROJICE V TRNJU** je bila v četrtek, danes jo slovesno obhajamo skupaj in se zahvaljujemo troedinemu Bogu, da se lahko že 109 let zbiramo v posvečeni cerkvi. Če je stvar ali prostor posvečen Bogu, pomeni, da je vzet iz svetne rabe in se uporablja samo v božjo čast, pa naj govorimo ali pojemo ali kaj delamo, mora biti vse v božjo čast. Zato v cerkev ne spada klepetanje ali kakršno koli govorjenje, razen govorjenje z Bogom (molitev) ali o Bogu (Božja beseda, pridiga, kateheza). Če moramo kaj nujnega povedati, povemo to po tihem. - Svetost svetega prostora tudi zahteva primerno vedenje in oblačenje, kar velja za ženske in moške. Ne moremo biti oblečeni kot smo pri delu ali na plaži. V cerkvi smo Božji povabljeni. Zato se vedno lepo in dostojno oblečemo (pražnja – za praznike – obleka). Če ste povabljeni na svatbo, ne boste prišli v zamazani ali raztrgani obleki. S tem bi žalili gostitelja, ki vas je povabil. (Spomnimo se na Jezusovo priliko o veliki večerji!) In kaj naj še rečemo, če nas povabi na svojo gostijo sam Bog? Tudi spodobna in primerna obleka je znamenje naše vere v dobrega Očeta, ki nas vabi na gostijo večnega življenja.

- **SV. BENEDIKT, opat**, goduje jutri, 11.7., je ustanovitelj benediktincev, ki so v veliki meri pokristjanili Evropo, tudi naše kraje. Ti so učili ljudi ne samo o Bogu, ampak tudi obdelovanja zemlje in rokodelstva. Ravnali so se po svojem načelu: **MOLI IN DELAJ!** Za človeka vredno življenje je potrebno oboje. Ptica lahko leti samo z obema perutima. Tudi človek ima življenjsko nalogo, da živi v prijateljstvu z Bogom in se obenem preživlja z delom svojih rok. Tako so delali benediktinski

menihi in tako so učili ljudi, katerim so oznanjali blagovest o krščanskem odrešenju. V stoletjih so s krščanskim naukom in življenjem prekvasila ljudstva Evrope. Brez njihovega delovanja bi bila še danes Evropa na taki stopnji življenja, kot so še vedno nekatera plemena v Afriki ali Aziji ali Ameriki. Zaradi vseh teh zaslug ga je Cerkev razglasila za prvega zavetnika Evrope. Prosimo sv. Benedikta, naj posreduje za nas, da se ne bo Evropa spet potopila v novo poganstvo.

- **OKLICI v Zagorju:** Uroš Milharčič in Mojca Slatinšek.

- **OBISK FATIMSKE MATERE BOŽJE** se nam po devetnajstih letih vse bolj približuje. Naj zbudi in dvigne tudi naši dve župniji. Naj nas zopet zbliža z Bogom. Zato se bomo ob tej priložnosti posvetili in izročili njenemu brezmadežnemu Srcu. Posvetili ji bomo našo župnijo, naše družine, naše mlade in vse nas s prošnjo za mir med nami, v Evropi in na svetu. – Naši župniji bo obiskala: **v Zagorju** od 3. avgusta od 20h do 4. avgusta do 8h., v Trnju pa bo 4. avgusta od 9h do 16h. To pomeni, da bo prenočila v Zagorju, čez dan pa bo v Trnju. Izkoristimo ta čas - tudi nočne ure - za molitev in češčenje naše nebeške Matere, ki prihaja med nas z materinsko skrbjo za naše zveličanje. Naj ne ostane nobeno minuto sama. Prihajajte k njej, kadar morete, ne glede v kateri župniji se trenutno nahaja. Zato bo pripravljen tudi razpored, v katerega se boste lahko vpisali iz ene ali druge župnije.

BRISATI KRISTUSOVE SOLZE

Najboljša pot do tega, da »vidimo« Bog, je opravljanje naših dolžnosti iz ljubezni in služenje bratom in sestram, zlasti potrebnim. Pred kratkim mi je neka gospa dejala, kako ji je težko streči ostarele teti. »Ne da ji ne bi hotela, prosim, razumite me, a včasih je res težko. Včasih je zahtevna in sitna. Zdi se mi, da bi bila lahko včasih bolj hvaležna.« Rad verjamem. Služenje »ubogim« ni preprosta in lahka stvar, ampak nas nasprotno velikokrat nekaj »stane«. Tudi usmiljenega Samarijana, ki je opisan v današnjem evangeliju, je pomoč kar nekaj »stala«. Moral si je vzeti čas in se potruditi, da je ranjencu pomagal, mu obvezal rane in mu preskrbel prenočišče.

Človek in skupine ljudi, ki se bodo odločili pomagati človeku in braniti dostojanstvo človeške osebe, morajo tvegati, da bodo poleg notranjega zadoščenja doživeli tudi zavračanje, nehvaležnost in celo nasprotovanje. Pa vendar je spoštovanje vsakega človeka in pomoč sočloveku

ena bistvenih sestavin Jezusovega sporočila, ki ga je izrazil s pozivom ob koncu prilike o usmiljenem Samarijanu: »Pojdi in delaj prav tako!« (Lk 10,37).

Slikar p. Marko Ivan Rupnik je v mozaični poslikavi papeževe kapele Odrešenikova Mati v Vatikanu močno poudaril nujnost kristjanovega zavzemanja za človeka in njegove skrbi za bližnjega. Na steni, kjer prikazuje delovanje Božjega Duha v človeku, je upodobil usmiljenega Samarijana, ki z vso skrbnostjo pomaga ranjencu. Toda ta ranjeni človek ni kdorkoli! Ne, ima obraz Jezusa Kristusa!

Kadar bi omagovali pri zavzemanju za človeka in pri skrbi za bližnjega, se spomnimo: ko pomagamo človeku v stiski, pomagamo Kristusu. Ko se zavzemamo za današnjega ranjenega človeka, pomagamo Kristusu, blažimo njegove rane in brišemo njegove solze v očeh naših sodobnikov.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

O Gospod, v čigar rokah je zdravje,
poklekujem pred teboj,
kajti vsak dober in popoln dar
mora priti od tebe.

Prosim te:

podeli spretnost mojim rokam,
jasen pogled mojemu razumu,
prijaznost in razumevanje mojemu srcu.
Daj mi iskrenosti v namenih in moči,
da bom dvignila vsaj del bremena
trepečih upajočih ljudi.

Dopusti mi,

da izpolnim nalogo, ki čaka prav mene.

Odvzemi iz mojega srca
sleherno krivdo in zavoro,

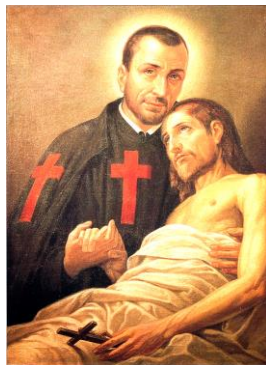
da bom tako mogla zaupati vate z vero,
ki jo premore otrok.

Po: Mati Terezija, Bog danes ljubi po nas

SMEH JE POL ZDRAVJA

DOMAČA NALOGA – Za domačo nalogo so imeli učenci prosti spis z naslovom »Samo ena je mama«. Naslednji dan učiteljica vpraša, kdo bo prebral, kar je napisal. Oglasi se Mira: »Pred nekaj dnevi sem se vozila s kolesom in sem padla. Moja mama me je poljubila in vse je bilo prav. Samo ena je mama!« Druga je bila Lana: »Kadar sem slabe volje, mi moja mama speče pecivo, ki ga imam najraje, in brž postanem dobre volje. Samo ena je mama!« Potem se javi Janezek: »Moja mama je pekla palačinke in me poslala v šrambo po dve skodelici marmelade. Šel sem v šrambo in videl, da ni druge skodelice, in zaklical sem: Samo ena je, mama!«

14. julij KAMIL DE LELLIS

Mednarodni znak za zdravstveno pomoč je rdeči križ. Tega je bilo prvič videti na bojišču že leta 1595 na vojnem pohodu zoper Turke: na svoji redovni obleki ga je nosilo osem bolniških strežnikov, ki so skrbeli za ranjence. Ustanovitelj teh redovnikov – bolniških strežnikov – je sv. Kamil de Lellis. Rodil se je 1550 in pri dvanajstih letih izgubil mater. Skupaj z očetom se je prijavil v vojsko. Oče je umrl, Kamil pa si je poškodovano nogo, ki ga je nato mučila še vse življenje. Postal je bolniški strežnik v rimski bolnišnici sv. Jakoba. Kmalu je našel pet sodelavcev: štiri laike in enega duhovnika, ki so bili pripravljeni bogomiselnost živeti in ustanovili so družbo bolniških strežnikov. Na svojih oblekah so nosili velik rdeč križ. Kamil je zavetnik bolnikov in bolnišnic.

*Tviti papeža Frančiška
Berimo evangelij, kratek od-
lomek vsk dan. Tako se bo-
mo naučili tistega, kar je
najpomembnejše v našem
življenju:
ljubezni in usmišljenja.*

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.zupnija-zagorje-trnje.org/